

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tany i número d'insercions.

ANY II - NÚMERO 63

OLOT, 31 D'AGOST DEL 1935

PREU 15 cèntims.

La qüestió religiosa

per R. PLA I CORAL

Les dretes han fet i fan encara molts escarafalls amb motiu de les lleis laiques de la República. Han parlat de persecució religiosa on no s'ha fet res més que col·locar la religió en el terreny que dignament li pertany, traient-li influències que si bé podien afavorir-la econòmicament, en el terreny espiritual només l'envilien i la prostituïen.

Han parlat de persecució, però aquesta no s'ha vist enlloc. Elles mateixes s'han creat el fantasma, per tal de crear també aquell ambient necessari que fés possible el retorn als privilegis d'abans, privilegis d'ordre clerical, mai d'ordre religiós, perquè aquests són si fa o no fa els mateixos que en temps de la monarquia.

Ni en les persones, ni en la consciència religiosa de ningú s'ha vist aquesta persecució tant dita i redita per les dretes. Els temples, durant aquests anys de República, han estat oberts a la devoció de tothom. Des del púlpit s'ha predicat la paraula evangèlica com abans, sense cap intervenció de l'autoritat civil fora d'aquells casos en els quals el sacerdot, sentint-se més tribú que ministre de Déu, s'ha descuidat del seu apostolat invadint el terreny de la política. Les funcions religioses que celebra l'Església en la República, són les mateixes funcions que celebrava en temps de la monarquia. Ni el culte, ni la propaganda religiosa s'han ressentit de res. Els creients creuen per ells mateixos, per un mandat de llurs consciències, no perquè l'Estat també tingui i afavoreixi una determinada creença.

Així, doncs, malgrat que el devot cap trava ha trobat per les seves devocions ni pública ni privadament, tot ha estat parlar durant aquests anys de República, per part de les dretes, d'una **intolerable** persecució religiosa. No obstant, poca premsa catòlica ha protestat—ni menys esmen-

tat—de la veritable persecució religiosa que té lloc a Alemanya. El fet, però, que aquesta persecució contra els catòlics que s'esdevé en terres germàniques sigui realitzada per un govern feixista, tan grat a les nostres dretes com a les de tot el món, mentre que les lleis laiques de la República espanyola foren votades per unes Corts d'esquerra, és el motiu que silencien una i esbombin l'altra, encara que aquesta darrera no tingui res de persecució.

No fa pas gaires dies, un setmanari catòlic local, posat en el dilema d'escollir entre el que s'esdevé a Alemanya, i el que s'ha esdevingut en el nostre país deia amb tota la frescura d'aquest món, que no sabia pas què triar. Aquest setmanari, o bé és un gran sapastre o té unes facultats de mentir ben envejables. Per si ignorés algunes de les moltes vexacions inferides als catòlics per les autoritats nazis, n'hi detallarem unes quantes que, naturalment, no haurà pogut vetre en la premsa que habitualment llegeix, és a dir, la premsa de dretes, tan emfada amb el feixisme.

Només amb dir que als catòlics a Alemanya, se'ls equipara amb els jueus i els comunistes, ja estaria dit tot. Ja saben les dretes en quin concepte tenen i quin tracte mereixen comunistes i jueus perquè els faci ni mica de gràcia el nivell en que posen als catòlics. Continuem: tots els sermons sofreixen la censura policíaca; són innombrables els religiosos que han hagut de comparèixer davant els tribuncals per a respondre de pretesos atacs contra el nazisme; conseqüència d'aquestes comparecències davant els tribunals ha estat la condemna d'una germana de la caritat a cinc anys de treballs forçats, una religiosa agustina a cinc anys més, un franciscà a deu, entre altres casos; cada condemna d'aquestes serveix a la premsa

per a motejar als religiosos de fellons, de «traïdors negres» al servei del marxisme; s'empresona per qualsevol motiu a religioses velles i malaltes i es confisquen tota mena de documents relatius als religiosos i a les seves ordres.

Ens plau reproduir a continuació, degudament extractada, una ordre de Goering a tots els presidents de districte, document clau de la persecució catòlica a Alemanya. Diu així el document:

«El president del Consell estima que és un deure seu procedir amb el rigor més absolut contra tota tentativa del catolicisme polític d'oposar-se i lluitar contra l'Estat nacionalsocialista.

Amb el fi de posar terme als maneigs del clero catòlic hostil a l'Estat nazi, el president del Consell ordena a totes les autoritats de l'Estat que utilitzin els mitjans legals contra els clergues que, abusant de llur autoritat religiosa, es serveixin d'aquesta amb fins polítics.

L'Església no té cap raó de consistència per aspirar novament a sortir-se del domini religiós. No té dret a invocar Déu contra l'Estat actual—monstruositat que veiem tots els diumenges en una forma més o menys dissimulada—i menys dret tenen encara a organitzar forces polítiques pròpies baix un pretext de defensa contra els perills que l'amenacen.

El clero no s'accontenta en organitzar les tradicionals processons, sinó que acumula els mitjans de propaganda i es serveix de procediments desusats fins el present.

Des de la trona, denigren els sacerdots sense escrúpols el règim i les institucions de l'Estat. En els sermons es fan al·lusions transparents sobre qüestions polítiques i els esdeveniments diaris en forma de polèmica mal dissimulada.

Com que fins avui les advertències